

hvad han har anført om Forholdet i Kjøbenhavn. Det er vistnok enhver Eiers Ret, som han bør see til god Ordens Overholdelse at værne om, at der ikke kan see nogen Leie eller Fremleie af de Leiligheder i hans Eiendom, som han har bortleiet. Det vilde ellers komme til at see høist misligt ud, naar det skulde være en Ret for Leieren, at han efter sit eget Godtbefindende skulde kunne indtage i sin Bolig, hvem han vilde. Det er vist saa, at i Almindelighed nægtes det ikke af nogen human Eier, paa Grund af Slægtskabs eller Venkabsforhold at udvide Leierens Ret til ogsaa at modtage enkelte Andre i sit Huus; men, som Regel betragtet, maa det ansees for at være gjældende, at der ikke i nogen Henseende kan finde Fremleie Sted. Siden jeg fandt denne Anledning til at reise mig, og uden at jeg forøvrigt skal gaae ind paa det Forhold, som dette Lovbud omfatter — fordi det ligger udenfor min Virkefærd, — saa kan jeg dog ikke tilbageholde en Bemærkning, den nemlig, at naar de Herrer, som mene, at der skal see en større Udvidelse i denne Ret for Fæstere og Leiere til at modtage Fremmede, gjentagende og gjentagende tale, som om det var i Huusmændenes og Jndersternes og i de Fattiges Interesse, da kan jeg vist ingenlunde miskjende dette; jeg ønsker saagodtstom de at kunne tale og endog saa tale varmt for denne talrige Stand i vor Samfundskreds. Men det forekommer mig, at man virkelig ikke ret taler deres Sag, naar man saaledes vil skaffe dem deres Belysning enten paa Communens Befordring, eller heraabende sig paa Godseierens Humanitet, eller endog saa, som man her vil, ved Landets Love søger at forskaffe dem en Ret eller et Gode, som dog er i høj Grad problematisk. Det forekommer mig, at den, som under denne talrige Klasse et virkeligt Belysning, som ønsker, at den skal opnaae den højeste Grad af borgerlig Frihed, maa ikke ville, at den skal opnaae enten Huus eller Bolig eller hvad andet, den ellers kunde trænge til gjennem Lovens strenge Bud, men hellere, at den ved frit Arbejde og fri Virksomhed kan erhverve den samme Ret som enhver Anden, der er i en fri og selvstændig Stilling i Samfundet. Derfor troer jeg, at det er lidet ønskeligt at tage sin Tilflugt til saaledes ved Lovbestem-

meller at ville fremme denne talrige Samfundsklassens Vel.

Da Ingen mere ønskede Ordet freed man til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag ad § 1 af Simony, A. Sørensen, Holberg, Dahl og Sidenius, at § 1 affattes saaledes:

„Til Dpførelse af Fattighuse samt af Boliger for huusvilde Personer, der ikke mangle Evne til at erlægge den i Egnen sædvanlige Huusleie, skal den fornødne Byggeplads kunne fordres Communen udlagt mod fuldstændig Erstatning til Grundeieren“,

med Udeldelse af Mellemsetningen: „der ikke mangle Evne til at erlægge den i Egnen sædvanlige Huusleie“, altsaa saalydende:

„Til Dpførelse af Fattighuse, samt af Boliger for huusvilde Personer skal den fornødne Byggeplads kunne fordres Communen udlagt mod fuldstændig Erstatning til Grundeieren“,

blev forkastet med 33 Stemmer mod 7.

- 2) Det ovenanførte Forslag i dets Heelhed blev vedtaget med 34 Stemmer mod 4.

- 3) Forslaget ad § 5 af Thalbiger, F. Johansen, Schroll, M. B. Bruun og P. Jørgensen, at § 5 kommer til at lyde saaledes:

„Den Forpligtelse til ikke at tage Jnderster tilhuse, der ifølge Lovens 3—19—7 eller paa Grund af specielle Contractsbestemmelser paahviler Fæstere, skal for Fremtiden være ophævet, og skal det tilige være Leiere paa Landet tilladt at indtage tilhuse deres Beslagtede og Besvogrede i op- og nedstigende Linie“.

blev forkastet med 26 Stemmer mod 15.

Formanden: Der skal nu af Udvalget forfattes et Udkast til Loven, som i sin Heelhed skal komme under Afstemning. Jeg mener, vi kunne gjøre en Pause til dette er skeet.

Efter et kort Ophold bemærkede derpaa

Formanden: Efterat nu Udvalget har affattet Forslaget, skal jeg tillade mig at oplæse det og derefter i sin Heelhed sætte det under Afstemning. Jeg maa bede Hr. om at have den Godhed at sammenholde det med de Af-